

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215219040
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215219040.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobkyne: G. W., narodená XX.X.XXXX, bytom T. R. XX, právne zastúpená: JUDr. Helena Buzgóová, advokátka, so sídlom Alžbetínske nám. 2, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1. M. W., narodený XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/X, R.-A., právne zastúpený: Mgr. Adriana Novomestská, so sídlom Trnavská cesta 64, Bratislava-Ružinov, 2. E. V., narodená XX.X.XXXX, bytom G. M. XX, M. na O., 3. H. W., narodený X.X.XXXX, bytom T. R. XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/569/2015-320 zo dňa 12.2.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný 1. **m á n á r o k** voči žalobkyňi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 100 %, výrokom III. žalovaným v 2. a 3. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne.

2. Uznesenie označené v záhlaví súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie konštatoval, že späťvzatie žaloby zavinila žalobkyňa, nakoľko mala možnosť overiť si skutočnosť, že daňový úrad na liste vlastníctva vyznačil plombu - zákaz nakladania spornými nehnuteľnosťami, teda žalobu podala nedôvodne. Preto súd prvej inštancie náhradu trov konania žalovanému 1. priznal a čo sa týka žalovaných 2., 3. im náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

3. Proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že s poukazom na § 257 Civilného sporového poriadku navrhuje rozhodnúť tak, že žalovanému 1. súd neprizná nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobkyňa bola manželkou H. W., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel dňa X.XX.XXXX, pred jeho smrťou ho viac rokov ako bezvládneho opatrovala, vzorne sa o neho starala a starala sa o jeho majetok, t. j. o jeho dom, pozemky. Po jeho smrti žalovaný 1. prehlásil, že smrťou jeho otca sa jej pôsobenie na jeho majetku skončilo, aby sa vystaňovala z domu. Dňa 18.11.2005 zahájila na Okresnom súde v Dunajskej Strede konanie o zrušení podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, a to reálnou deľbou. Z dôvodu, že žalovaný 1. napriek právoplatnému dedičskému rozhodnutiu jej vlastnícke práva neuznával, sporové konanie trvalo do 15.2.2013, kedy žalovaný 1. konečne podpísal zmluvu o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti reálnou deľbou. Kým Okresný úrad v Dunajskej Strede - katastrálny odbor mal zavkladovať zmluvu o zrušení podielového spoluvlastníctva, žalovaný 1. zaťažil

exekučným záložným právom v šesnástich prípadoch listy vlastníctva a kataster zastavil vkladové konanie. Žalovaný 1. tvrdil, že svoje pohľadávky uhradí, ale k uvedeným ťarchám pribudli ďalšie a preto z uvedeného dôvodu opätovne zahájila v novembri 2015 konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva, kde sa domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou. Súd prvej inštancie si zadovážil vyjadrenia exekútorov, daňového úradu, okresného úradu - katastrálny odbor a ona nemala inú možnosť ako žalobu o zrušení podielového spoluvlastníctva zobrať späť a navrhnúť konanie zastaviť. Žalobkyňa má 81 rokov, jej jediný príjem je starobný dôchodok. Žalobkyňa považuje za nespravodlivé rozhodnutie, že má nahradiť žalovanému 1. trovy konania.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 1.. Vo vyjadrení uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku v predmetnej veci nenastali. O zrušení spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 10C/201/2005 z 25.4.2013, ktorým bolo konanie zastavené na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou, sporové strany sa dohodli na rozdelení nehnuteľností tvoriacich spoluvlastníctvo a žalovaný 1. v zmysle dohody dňa 23.11.2012 vyplatil žalobkyni sumu 7.300,05 eur, následne dňa 11.3.2013 sporové strany podpísali zmluvu o zrušení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti. Žalovaný 1. nemal v úmysle poškodiť žalobkyňu, preto jej aj vyplatil dohodnutú sumu na vyporiadanie, dostal sa však v rámci svojho podnikania do druhotnej platobnej neschopnosti, v dôsledku čoho bolo proti nemu začaté exekučné konanie. Žalovaný 1. svoj exekučný dlh spláca v rámci svojich možností. Z rozhodnutia katastrálneho úradu žalobkyňa vedela, že v katastri nemôžu byť zapísané zmeny vlastníctva vzhľadom na exekučné bremeno. Bez ohľadu na tento právny stav veci žalobkyňa podala dňa 10.11.2015 novú žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, čo považuje žalovaný 1. za podanie bez právneho dôvodu. To bolo tiež príčinou, prečo žalobkyňa vzala svoju žalobu späť. Žalobkyňa teda zapríčinila, že bolo vedené zbytočné súdne konanie, ktoré bolo zastavené z uvedených príčin na jej strane. Nie je pravda, že žalobkyňa manželka H. W. ako bezvládneho doopatrovala. O majetok sa nestarala žalobkyňa ale žalovaný 1., ktorý tam dochádzal po pracovnej dobe vždy v pondelok, v stredu a v piatok, so svojimi strojmi obrábal pole, staral sa aj o fóliovník. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že by ju žalovaný 1. po smrti otca nabádal k vystaňovaniu, naopak po celú dobu, kým tam bývala, platil všetky náklady na elektrinu a plyn. Žalobkyňa sa pred podaním prvej žaloby (r. 2005) žiadnym spôsobom nepokúsila o zmierne usporiadanie rozdelenia spoluvlastníctva. Skutkový aj právny stav veci nenasvedčuje tomu, že by nastali dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalovanému 1.. Vzhľadom na uvedené žalovaný 1. navrhuje, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

5. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaní 2., 3.. Vo vyjadreniach uviedli, že nesúhlasia s odvolaním žalobkyne a navrhujú potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže uznesenie súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území T. R., zapísaným na Liste vlastníctva č. XX ako parcela registra „C“ č. 760/6 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 807 m², rodinný dom s. č. 31 na parcele č. 760/6, na Liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „C“ č. 760/27 - záhrady vo výmere 1195 m² a na Liste vlastníctva č. XXX ako parcela registra „C“ č. 91 - záhrady vo výmere 1666 m². Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním vo výroku II. konanie zastavil, keďže žalobkyňa vzala žalobu späť dôvodiac, že s Daňovým úradom Bratislava sa nepodarilo dohodnúť a získať súhlas k zmluvnému usporiadaniu nehnuteľností. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne priznal žalovanému 1. voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.

9. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

11. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Ide teda o situáciu, kedy bola požiadavka žalobcu splnená neskorším správaním (konaním) žalovaného bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd. Pritom medzi správaním žalovaného a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V tomto prípade má žalobca právo, aby mu žalovaný nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Ak bolo dôvodom späťvzatia žaloby podanej dôvodne správanie žalovaného v súlade so žalobnou požiadavkou žalobcu, je nevyhnutným dospieť k záveru, že žalovaný zastavenie konania zavinil. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

12. Z uvedeného je zrejmé, že medzi stranami nedošlo v priebehu konania k žiadnemu mimosúdному urovnaniu sporu a nárok žalobkyne uplatnený žalobou nebol uspokojený žiadnym spôsobom, resp. požiadavka žalobkyne nebola splnená neskorším správaním (konaním) žalovaných bez toho, aby o veci rozhodol súd. Preto možno vzhľadom na vyššie uvedené uzavrieť, že došlo k splneniu podmienok pre priznanie náhrady trov konania žalovaným pre procesné zavinenie zastavenia konania žalobkyňou, keďže žalobkyňa ne vzala žalobu späť so zreteľom na správanie žalovaných spočívajúce v tom, že k usporiadaniu vzájomných vzťahov došlo v zmysle žaloby smerujúcej proti nemu.

13. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podstata odvolacej argumentácie žalobkyne pre jej požiadavku nepriznania nároku na náhradu trov konania žalovanému 1. spočívala v jej návrhu na rozhodnutie podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku dôvodiac jej starostlivosťou o otca žalovaného 1., neúspešnými pokusmi o mimosúdne vyriešenie veci a nemožnosťou dosiahnuť zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, nakoľko žalovaný 1. zaťažil predmetné nehnuteľnosti exekučným záložným právom. Žalovaný 1. nesúhlasil s odvolacou argumentáciou žalobkyne zdôrazňujúc, že nemal nikdy v úmysle poškodiť žalobkyňu, svoj exekučný dlh spláca a nie je pravdou, že by žalobkyňa svojho manžela a jeho otca doopatrovala, pričom dlhé trvanie sporu zavinila sama žalobkyňa, ktorá žalobkyňa navrhovala rozdelenie nehnuteľností znevýhodňujúce žalovaných.

15. Aplikácia ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku pre nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie uvedeného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.. Nepriznať hoci len čiastočne náhradu trov konania strane, ktorej na ňu vznikol nárok, možno len za predpokladu, že v konkrétnej veci možno od takejto strany spravodlivo požadovať, aby (hoci len čiastočne) si sama hradila jej vzniknuté trovy konania a to práve z konkrétne uvedených a existujúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa. Je preto potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku upravujúce moderačné právo súdu, osobitné zdôrazňujúce kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa, sa má vykladať prísne reštriktívne a teda uplatnenie tohto ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne, keď výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. V danom prípade má odvolací súd za to, že zo strany žalobkyne neboli produkované žiadne také dôvody hodné osobitného zreteľa, žiadne výnimočné okolnosti veci alebo na strane žalobkyne, ktoré by odôvodňovali použitie citovaného ustanovenia. Právnym dôvodom nároku na náhradu trov konania je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú „na vlastné nebezpečenstvo“ a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu. Žalobkyňa odmieta prevziať zodpovednosť za zavinenie zastavenie konania a ňou uvádzané skutočnosti v odvolaní v prevažnej miere tvoria samotné dôvody pre podanie žaloby vo veci. Ani argumentácia žalobkyne, že žalobu vzala späť z dôvodu, že sa nepodarilo zadovážiť súhlas Daňového úradu Bratislava k zmluvnému usporiadaniu nehnuteľností, nemôže byť dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, keďže o existencii exekučných záložných práv na predmetných nehnuteľnostiach mala žalobkyňa vedomosť už v čase podania žaloby. Samotná skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti sú zaťažené exekučnými záložnými právami, nie je takýmto dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 1.. Žalobkyňou zdôrazňovaná starostlivosť o svojho manžela a otca žalovaného 1. je rovnako neopodstatnená s ohľadom na predmet sporu, ktorým je spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. V danom prípade nie je možné prihliadnuť ani na sociálnu situáciu žalobkyne, ktorá v odvolaní uvádzala, že má 81 rokov a jej jediný príjem je starobný dôchodok, nakoľko svoje sociálne pomery žalobkyňa bližšie nezdôvodnila a nepreukázala. I keď žalobkyňa v odvolaní zdôrazňovala, že žalovaný 1. sa jej opakovane vyhrážal, že jej nič neprináleží a že z majetku jeho otca nič nezíska, nevedlo to odvolací súd k záveru o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou v odvolaní nemôžu byť samé o sebe dôvodom hodným osobitným zreteľa podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového

poriadku. Pre absenciu výnimočných okolností odvolací súd žiadosť žalobkyne na aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku považoval za nedôvodnú.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzal z procesného zavinenia žalobkyne a v danej veci nepristúpil k aplikácii ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, jeho rozhodnutie je správnym. Závery súdu prvej inštancie v napadnutom výroku uznesenia súdu prvej inštancie, keď žalovanému 1. priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, sú preto z pohľadu odvolacieho súdu správne.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

19. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný 1. a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).